

1 תקנות הכלבת (החזקת כלבים, חתולים וקופים במאורות-בידוד), התשי"ט-1959

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16 לפקודת הכלבת, 1934, וסעיף 20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, והסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

(תיקונים: התשמ"ה, התשמ"ז)

בתקנות אלה -

"חיה" - כלב, חתול או קוף;

"מאורת בידוד" - מאורת בידוד של חיות לתצפית כלבת שאושרה בידי מנהל השירותים הוטרינריים (להלן - המנהל);

"פקח" - מי שהמנהל מינהו להיות פקח;

"פקיד מוסמך" - רופא וטרינר² שמינתה אותו מועצת עיריה או מועצה מקומית ושניתנה עליו הסכמת המנהל לענין תקנה 19(א) לתקנות מחלות בעלי חיים (שחיטת בהמות), התשכ"ד-1964, לגבי אותה רשות מקומית.

2. חובה למסור חיה למאורת בידוד

(תיקון התשמ"ה)

(א) חיה שנשכה אדם או בעל חיים, חייב בעלה להביאה למאורת הבידוד הקרובה תוך 24 שעות ממועד הנשיכה.
(ב) לא הביא הבעל את החיה למאורת בידוד כאמור בתקנת משנה (א) רשאי המפקח להביאה למאורת בידוד כאמור, על חשבון הבעל.

3. החזקת חיה במאורת בידוד

(תיקונים: התשמ"ד, התשמ"ה, התשנ"ג, התשנ"ד)

(א) חיה שהובלה למאורת בידוד תבודד בה למשך 10 ימים מיום שהובאה למאורת בידוד (להלן - תקופת המעצר).
(ב) בתום תקופת המעצר יוציא הבעל את החיה ממאורת הבידוד אלא אם כן מתה או הושמדה כדין לפני כן.

4. דין חיה שנעזבה

(תיקון התשמ"ז)

חיה שבעלה לא הוציאה ממאורת בידוד במשך חמישה ימים מיום גמר תקופת מעצרה, מותר להשמדה.

5. 3 אגרות

(תיקונים: התשל"ט, התשמ"ז, התשנ"ד)

בעד מסירת חיה למאורת בידוד לפי תקנות אלה ישלם בעלה לממונה על מאורת הבידוד או לפקח, הכל לפי הענין, אגרות אלה:

(1) בעד הובלה למאורת בידוד, אם הובלה בידי פקח - 94 ש"ח;

לתקנות אלה ייקרא "תקנות הכלבת (החזקת כלבים, חתולים וקופים במאורות בידוד), התשי"ט-1959".

י"ז בסיון התשי"ט (23 ביוני 1959)

קדיש לוז
שר החקלאות

[1]. ק"ת 928, התשי"ט, עמ' 1724.

תיקונים: ק"ת 2943, התשל"ג (14.12.1972), עמ' 429;

ק"ת 3373, התשל"ה (24.7.1975), עמ' 2319;

ק"ת 3640, התשל"ז (26.12.1976), עמ' 598;

ק"ת 3666, התשל"ז (18.2.1977), עמ' 982 [התשל"ז (מס' 2)];

ק"ת 3947, התשל"ט (22.2.1979), עמ' 727;

ק"ת 4661, התשמ"ד (6.7.1984), עמ' 1917;

ק"ת 4844, התשמ"ה (25.7.1985), עמ' 1788;

ק"ת 4980, התשמ"ז (16.11.1986), עמ' 114;

ק"ת 5022, התשמ"ז (1.4.1987), עמ' 761;

ק"ת 5527, התשנ"ג (15.6.1993), עמ' 888;

ק"ת 5558, התשנ"ד (4.11.1993), עמ' 143.

[2]. התואר רופא וטרינר הוא על פי חוק הרופאים הווטרינרים, התשנ"א-1991, ועל פי התיקון לפקודה.

[3]. האגרות הנקובות בתקנה 5 עודכנו לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2685.

//